

[Duettoft]

derstreger man også en friere markedsadgang for udviklingslandene, og man har nævnt en række af de ting, som bl.a. Loméaftalerne handler om. Derfor er det godt, at vores EF-medlemskab trækker i den retning.

Man nævner selvfølgelig i rapporten befolkningsspørgsmålet. Det er jo så stort, at vi ikke rigtig ved, hvad vi skal stille op med det. Igen løber vi ind i de kulturelle systemer, og vi løber ind i de sociale systemer, og det er noget, der er utrolig vanskeligt at have med at gøre. Jeg tror, at Danmarks samarbejde i EF med andre lande bl.a. betyder, at vi kan tvinge Comecon, at vi kan tvinge Østlandene til på miljøområdet og energiområdet at trække i en retning, der er i overensstemmelse med Brundtlandrapporten.

Som sagt tror jeg også, at vi kan bruge den nye Loméaftale som et instrument til at fremme nogle af de mål, der ligger i rapporten.

Så vil jeg godt bruge et øjeblik på nogle af de konkrete ting i udviklingen i Danmark.

Hvis jeg starter med landbruget, vil jeg godt sige, at CD er enig i, også med regeringen, at der skal være større fleksibilitet i jordbruget. Vi er også enig i, at Danmark i højere grad bør overveje, om vi kan tilføre verden flere fødevarer, efterhånden som behovet for dem stiger.

Vi mener også, at det frie verdensmarked er en rigtig tanke. Det ligger os ikke fjernt, at man er nødt til at specialisere sig, og det betyder, at ting, der i dag udføres i Danmark, men som kan udføres bedre og billigere og mere effektivt andre steder, naturligvis bør laves de steder.

Nu er vi jo kommet i den lykkelige situation – det kunne vi bl.a. høre i Folketinget i går – at man ikke længere behøver at sige ja til alt i EF, fordi man er tilhænger, og nej til alt i EF, fordi man er modstander. Nu er vi kommet dertil, hvor man kan tillade sig at sige sin mening om de enkelte politikker.

Jeg vil godt sige, at landbrugspolitikken i EF ikke er vores kop te. Vi mener, at man skal meget længere hen imod, at det er de effektive, der gør tingene.

Netop det, at der bliver større enheder, giver nogle miljøproblemer. Alligevel er det i den retning, vi med det sidste landbrugsforlig er gået i Danmark. Allerede med den lovgivning, der kommer fra landbrugsministeren i forårets løb, mener jeg faktisk, vi er i gang med at lægge op til en hel del af målsætningerne på det punkt.

Jeg mener i øvrigt – med al respekt – at der er lidt dobbeltmoral i Socialdemokratiet. Jeg forstår ikke rigtig, hvordan man kan være så kraftigt imod braklægningspolitikken, som den er foreslået af EF, og som den skal gennemføres herhjemme, samtidig med at man gerne vil opnå de miljømæssige fordele, vi taler om her.

På energiområdet tror jeg det er vigtigt, at venstrefløjen ikke får lov til at løbe med deres idé om, at vi skal nedskære energiforbruget med 40 pct. inden for en meget kort årrække, som vi tidligere har set. Jeg er enig i, at vi er nødt til at skifte nogle energiformer ud. Jeg er enig i tanken om at gå mere fra kulkraft til naturgas, og det er da også nogle praktiske tiltag, jeg ved energiministeren overvejer i den kommende tid.

Men med al denne tro på den alternative energi vil jeg nok sige: Hvor er den henne? Der er rejst spørgsmål om, hvorvidt det ikke havde været rimeligere at lave miljømæssige foranstaltninger på nuværende værker eller skifte til naturgas i stedet for at investere i alternative energikilder, vindmøller, og hvad der ellers kan være, der ikke har nogen effekt i vort land. De kan måske eksporteres til andre, men hos os har de ingen effekt. Jeg synes, vi har prioriteret lidt underligt.

Jeg mener, at vi i denne sammenhæng ikke slipper uden om diskussionen om a-kraft, som vi også af miljømæssige grunde er nødt til at overveje. Bare sikkerheden på atomkraftværker er, som den er på Barsebäckværket, er der ikke så mange problemer i det.

Hovedløst er det – for at gå til transportområdet – efter vores opfattelse, når vi nu går ind i katalysatoralderen med hensyn til bilerne på et tidspunkt, hvor vi ved, at der i de nærmeste år kommer nye teknologier, der gør, at den type motorer skal skiftes ud.

I den sammenhæng vil jeg godt gentage, hvad jeg sagde til fru Margrete Auken i min korte bemærkning, nemlig at det betyder noget for almindelige mennesker. Det er da rigtigt, at der findes mange enlige mødre, der ikke har bil, men der findes også mange, der har været tvunget til at anskaffe den på grund af transportproblemer og tidsproblemer.

I øvrigt mener vi, vi er nødt til at have spørgsmålet om decentralisering af erhvervslivet med den nye teknologi ind i denne diskussion, og vi er også nødt til at have spørgsmålet om nedsat